

[Severin Hansen.]

mand af en mand på 15 år. Skoleskibet måtte naturligvis være at foretrække fremfor en skole på land; den sidste ligger jo altid i smult vande, i modsætning til skoleskibet. Men når vi nu i Danmark ikke har disse skibe til rådighed, i hvert fald meget få af dem, så er disse skoler et skridt fremad. Selvom det kun er en kort tid, der er tale om, kan man dog give den unge mand et lille indblik i det arbejde, han går ind til som søens arbejder, farefuldt, som det ofte er, hvad vi ikke mindst i den senere tid har fået beviser for. Man kan måske også lære den unge mand at tænke og handle hurtigt, hvilket er en stor fordel for den, der skal arbejde på søen.

Jeg har særlig bemærket mig det afsnit i kommissionens betænkning, hvor opmærksomheden henledes på båd tjenesten. Det er meget vigtigt at have en smule begreb om at manøvrere en båd. Det er ikke altid, det er stille vejr, når en ulykke indtræffer og en nødsituation foreligger. Vi har i mange tilfælde fået beviser på ukendskab til denne tjeneste. Har man selv oplevet situationer, hvor man stod ansigt til ansigt med døden, er det jo muligt, at man tænker lidt dybere over de mange tilfældige ulykker, der rammer søens folk — netop fordi man i tankerne danner sig et billede af hele situationen. Man hører også om mange ulykker, der rammer unge mennesker og ældre med, som låner både for at drive sport, og eventyret ender tit meget sørgeligt, fordi de pågældende ingen forstand har på det, de har med at gøre, og ikke ved, hvordan de skal bruge et par årer, for slet ikke at tale om, at de ikke har forstand på sejlføring eller på at træffe de forholdsregler, der giver en lille smule sikkerhed. Tænker vi på de unge søfolk, der lige er kommet ud at sejle, og som uforskyldt kommer ud for farefulde situationer, ja, da står det i mange tilfælde desværre ikke bedre til.

Det skal ikke på nogen måde siges som en bebrejdelse til de unge mennesker, langt fra, men hvorledes skulle de egentlig kunne lære at manøvrere en båd, hvad enten det gælder sejl eller årer? Sejlskibenes tid er snart en saga, og den tid er forbi, hvor tros-serne føres i land pr. båd; fartøjet lægger nu til kajen ved hjælp af motoren og der er ikke megen brug for bådsmændshjælp. Jeg mindes, at et mindre fartøj for et års tid siden forliste nede i Østersøen, og det lykkedes med meget besvær og ved et særligt held at få jollen i vandet og komme om bord i den, og de tre mand, som udgjorde besætningen, nåede også lykkeligt og vel frem

og tog land ved Stevn, men under den farefulde sejlads havde skipperen ikke noget øjeblik turdet overlade årerne til de to andre, som var unge mennesker, og da man nåede land, havde de to unge mennesker pådraget sig en forfrysning i den stærke kulde, de havde været udsat for. Hvis man nu tænker sig, at det var gået sådan, at skipperen var faldet over bord, hvordan var så de to unge menneskers skæbne blevet? Ja, så var de simpelthen omkommet. Manøvreringen af båden for at nå land var så farefuld, at skipperen ikke på noget tidspunkt turde overlade årerne til disse to unge mennesker, som var ukundige på dette område.

Der kunne nævnes mange andre tilfælde af lignende art, der taler for, at de unge, som går til søs, bør have en større uddannelse på dette område, ikke alene fordi de har ansvar overfor sig selv, men også fordi de har ansvar overfor andre, som er ombord i skibet. Som før nævnt er 3 måneder ingen lang tid til uddannelse, men man kan i alt fald give de unge mennesker så meget kendskab til sømandsskab, at de kan lære at bruge en åre og også få en lille smule begreb om sejlføring, som det i visse tilfælde kan blive nødvendigt at kende lidt til. De kan bl. a. også lære et kompas at kende. Det må dog være en hovedbetingelse for en sømand at kende forskel på øst og vest, men det er beklageligt, at man tit har erfaret, at unge mennesker, som har været både et og to år til søs, ikke engang kan læse kompaset af. De kan også lære noget navigation. Der kan læres lidt om søfartsregler og om at sætte en kurs ud, tage en pejling af landfyrt o. s. v., og ikke at forglemme, de kan lære svømning, livredning og oplivningsforsøg, alle disse mange ting, som man tit har brug for i en nødsituation. Det er ting, som man udmærket kan lære indenfor selv en så kort tid som 3 måneder, og der kan også blive nogle enkelte timer til almindelige skolefag som skrivning, så den unge sømand f. eks. kan skrive et pænt brev hjem til sin moder, når han gæster en fremmed havn.

Det var ønskeligt, om dette lovforslag, som forhåbentlig snart bliver lov, kunne komme til at yde sit lille beskedne bidrag til yderligere dygtiggørelse af den danske sømandsstand, således at det måske — man har i alt fald lov til at nære det håb — kan begrænse en ulykkes omfang, når den indtræffer på søen, eller endnu bedre, måske i nogle tilfælde afværge en ulykke som følge af, at sømanden er fuldt klar over, hvad det er han har med at gøre.

Men når man taler om dette, er det na-